

ADUNĂRI GENERALE PENTRU DĂRI DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

**CARPAȚI
SINAIA**

Întărirea bazei materiale — imperativ de viitor

Numeroși iubitori ai sportului din Uzina de mecanică fină Sinaia s-au adunat — recent — pentru a analiza activitatea desfășurată în ultima perioadă de timp de asociația sportivă Carpați și de consiliul acesteia.

Această asociație este recunoscută în regiunea Ploiești și chiar în afara acesteia, pentru rezultatele remarcabile obținute de sportivii secțiilor de performanță de aici la câteva ramuri sportive. Astfel, secția de schi se mîndrește cu sportivi ca C. Tabăraș, M. Bucur, M. Focșeneanu, deținătorii unor locuri de frunte în schiul românesc. Merită a fi subliniată și excelența comportării a hoberilor asociației, I. Panturu și N. Neagoe, care dețin titlul de campioni republicani și s-au clasat pe locul 5 la campionatele mondiale de bob pentru două persoane, iar acum au ocupat un prețios loc II la campionatele europene și, împreună cu Gh. Maftei și P. Hristovici, au cucerit titlul de campioni europeni la bob pentru 4 persoane. Demne de luat în seamă sînt și performanțele echipei de lupte, care activează în categoria B, și cele ale echipei de fotbal, una din fruntașele campionatului regional.

Toate aceste succese, precum și activitatea susținută din secțiile de radioamatori și popice au constituit partea pozitivă a activității asociației Carpați, pentru perioada la care s-a referit recenta analiză.

Dacă de seamă și vorbitorii au considerat drept satisfăcătoare rezultatele obținute în ultimul timp de majoritatea secțiilor de performanță, dar mulți dintre cei care au luat cuvîntul s-au oprit îndeeșbi asupra unor lacune manifestate, mai ales în ceea ce privește gospodărirea fondurilor și asigurarea condițiilor materiale necesare dezvoltării sportului de masă și performanță.

De pildă, o parte dintre vorbitori s-au referit la faptul că luptătorilor nu li s-au asigurat condiții pentru pregătire și, prin urmare, s-au antrenat într-o sală cu totul necorespunzătoare. (Vechea sală a fost folosită în alte scopuri). Consiliul asociației nu s-a îngrijit însă nici de crearea unor condiții favorabile desfășurării antrenamentelor în aer liber.

Din discuții a reieșit și faptul că pe linia îngrijenței totale a consolidării bazei materiale a asociației se înserie și amînarea la infinit a reparațiilor pe care le necesită tribuna stadionului. Aceasta, în situația actuală, constituie un real pericol pentru spectatori. Situația echipamentului și materialelor sportive este o problemă principală care trebuie cit mai curînd soluționată de noul consiliu. Dar această problemă nu se va putea rezolva decît printr-o muncă mai susținută a întregului colectiv al consiliului, muncă al cărei obiectiv trebuie să fie eliminarea

unor neajunsuri care au dus la situația arătată, și anume: lipsa de preocupare pentru realizarea mijloacelor financiare, (motiv pentru care unele competiții au fost sistate sau înregistrat multe neperformanțe, din lipsă de fonduri), slaba popularizare a competițiilor cu public, neglijența față de echipamentul existent (acesta fiind lăsat în „păstrare” sportivilor, care îl aduceau într-o stare inutilizabilă). Așa se face că în magazia asociației există echipament nefolosibil, în valoare de peste 200.000 de lei, de care nimeni nu s-a îngrijit pînă acum să-l reconstruiască sau să-l elaboreze. Neajunsul cel mai grav semnalat în activitatea sportivă trecută, în asociația Car-

pați (și care trebuie grabnic lichidat) a fost folosirea nejudicioasă a fondurilor. S-a constatat — lucru remarcabil de mulți vorbitori, printre care Gh. Florea și I. Bușine — că au fost cheltuite în mod nejustificat sume considerabile din fondurile asociației, ceea ce a împiedat asupra bunei desfășurări a activității unor secții de performanță și a competițiilor de masă.

Folosirea tuturor posibilităților de care dispune asociația pentru întărirea bazei ei materiale, eliminarea cheltuielilor inutile vor aduce o contribuție însemnată la obținerea de către sportivii de aici a unor rezultate din ce în ce mai bune.

AUREL BREBEANU

ATLETISM

După concursul de sală al juniorilor mici

(Urmare din pag. 1)

măriți și îndrumați cu toată atenția în pregătire.

Și acum, să trecem la câteva aspecte mai puțin plăcute. Problema arbitrajelor a fost readusă pregnant în actualitate simbătă și duminică, prin câteva greșeli flagrante. Cei care s-au „afirmat” cu această ocazie au fost arbitrii probei de aruncare a greutății și judecătorii de la sosire (responsabil I. Paraschivescu). Brigada de la greutate (responsabil D. Eremia) a uitat (!!) să cîntărească materialele de aruncat, înaintea începerii concursului, așa cum cere regulamentul și, astfel, abia după încheierea probei s-a constatat că una dintre greutăți fusese mai ușoară cu un kilogram! Pentru lămurirea situației, a fost necesară rechemarea celor opt finaliști la cerul de aruncare și... redispunerea finalei.

Judecătorii de sosire au greșit însă și mai mult. Din multe cazuri ne vom opri doar asupra unuia,

pe deplin edificator. Deși a câștigat vizibil semifinala a IV-a, N. Hîndu s-a văzut clasată pe locul 3 și... eliminată. După multe discuții și insistențe i s-a făcut totuși „favoarea” de a fi lăsată să alerge, ca 9-a finalistă. În finală, unde s-a clasat clar pe locul 2, judecătorii au dat-o pe locul 3-5. Au fost necesare alte discuții și alte intervenții pentru ca atleta respectivă să fie clasată pe locul 2, loc pe care de fapt îl ocupase.

Arbitrii sînt activiști voluntari, ale căror eforturi merită — atunci cînd e cazul — elogiulose aprecieri. În același timp, însă, lor nu le este permis să greșească! Pentru o zece de secundă sau pentru un centimetru atletul muncește ani de zile și totul se poate risipi într-o singură clipă de neatenție.

Biroul federației are datoria să ia imediat toate măsurile împotriva a celor care, prin greșelile săvîrșite pun într-o lumină proastă strădanii atîtor oameni.

BASCHET

Prea multe pete albe pe harta activității băcăoane

Înainte de a pleca la Bacău, cu scopul sondării posibilităților de dezvoltare a baschetului, au fost unii care ne-au spus că sportul

acesta nu poate prospera acolo pentru că, pur și simplu, nu beneficiază de condiții propice, nu place, nu atrage tineretul... Și așa mai departe. Dar toate aceste păreri nu pot fi decît dezmințite. O contestație relativ la lipsa, chipurile, de atractivitate a baschetului pentru tineretul băcăoan o prezintă activitatea prețioasă și cu rezultate apreciabile, dusă de prof. Maria Ghenade la Școala sportivă. Avînd la bază o selecție masivă, efectuată în 1962, și lucrînd permanent cu trei grupe, a reușit să alcătuiască, împreună cu talentele depistate ulterior, două bune echipe de juniori și juniori, chiar cele mai bune din regiune. Din cei care au început lucrul în secția școlii în 1962, se mențin cu atașament în baschet 8 fete (media de vîrstă 15 ani, medie de înălțime 165 cm) și 11 băieți (16 ani, 180 cm). Dintre aceștia, 6 elemente sînt de perspectivă, după părerea noastră formată la două antrenamente pe care le-am urmărit: Gabriela Fordea (16 ani, 172 cm), Maria Sain (16 ani, 168 cm), Ana Munteanu (17 ani, 180 cm), Maria Rusu (13 ani, 165 cm), Costel Huică (16 ani, 188 cm) și Gheorghe Amarghioalei (16 ani, 173 cm). Lecțiile se desfășoară cu constiințiozitate remarcabilă, în spirit deplin de rigurozitate metodică, și pe parcursul lor n-am constatat de loc semnele lipsei de atractivitate pentru baschet. Cu aceasta, însă, rubrica aspectelor pozitive din activitatea bas-

chetbalistică băcăoană se cam încheie...

Și iată acum minusurile constatate. La Bacău activează o echipă masculină de categoria B, A.S.A. (antrenor prof. C. Ciuhureanu) care, compusă mai mult din jucători... naționaliști, lipsiți de perspectivă, e de cîțiva ani mereu... tangentă la retrogradare, neizbutind astfel, firesc, a satisface exigențele spectatorilor și a face o bună propagandă pentru baschet. În urma lotului acestei

fășura și activitatea de baschet. Profesorii de educație fizică cu specializarea baschet? Pînă acum cîțiva timp — doi (Maria Ghenade și Elena Zaharia), iar de curînd și Gh. Pascali, transferat de la Roman la Școala sportivă din Bacău, unde se ocupă de băieți. În plus, antrenorii prof. C. Ciuhureanu și D. Arădăvoaicei, jucător la A.S.A. și profesor la Grupul școlar Petrol-Chimie. Iar tov. R. Stratulat, secretar tehnic la Dinamo Bacău, ne spunea că în

de noi la Bacău și verificate apoi la federație, au o existență formală. Ei își concentrează atenția și pasiunea — cel mult — asupra... feliilor personale din volumul sarcinilor.

Iată unde stau condițiile — pe care unii le numesc „improprii” — de dezvoltare a baschetului la Bacău și pe care înainte de toate considerăm că ar trebui să le combată consiliul regional UCFS. Și — de pe aceeași poziție autocritică — tov. prof. C. Crăciun, metodist în cadrul Consiliului regional UCFS Bacău, cu al cărui scepticism și resemnare începea ce privește resursele locale de creștere a baschetului nu ne-am de clarat, bineînțeles, de acord.

Și, cu atît mai mult, cu cît comisiile regionale, e descompletată în ultimă vreme prin plecarea a doi membri (prof. Doina Berescu și prof. I. Taflan, transferați la Birlad și la București), ne gîndim la utilitatea cooptării unor oameni entuziaști a firmă permanent dincolo de... calmul comisiilor regionale. Ne gîndim de pildă, la dragostea, la devotamentul manifestat față de baschet (după cum ne spun băcăoanii) de foști jucători C. Didilă, Gh. Ursacheș, C. Dobronouleanu, a căror angrenare efectivă în munca comisiei, în activitatea organizatorică și ca instructori voluntari credem că ar fi una dintre măsurile salutare. O sugerăm. Dacă aceasta s-a și realizat între timp, cu atît mai bine!

CONSTANTIN FAUR

O COMISIE REGIONALĂ RESTANȚIERĂ

echipe — nimic. Aflăm că de ani de zile se tot discută înființarea, după toate normele în vigoare, a unui centru orășenesc de copii la A.S.A. N-ar fi timpul ca, în loc să se continue discuțiile, să se treacă la lucru în această privință? Și cine s-o facă primul dacă nu antrenorul echipei, prof. C. Ciuhureanu?

În afară de A.S.A., baschetul nu se joacă la Bacău decît în școli, dar aproape numai în cadrul lecțiilor de educație fizică și atîngînd un nivel de pregătire care le permite echipelor — cu mult superioare ale Școlii sportive — să se... „plimbe” în etapa orășenească a campionatului respectiv. Nici o echipă de seniori sau de seniore în cele 53 de asociații sportive din oraș, a căror activitate o coordonează clubul sportiv Dinamo Bacău. Nu sînt condiții? Nu sînt săli? Ba sînt. Cel puțin trei (dintre care două mari) în care, printr-o chibzuită gospodărire, s-ar putea des-

asociațiile sportive minimum 6 echipe s-ar putea constitui ușor! Dar, dacă ele nu au luat ființă (cel puțin pînă la vizita noastră) și dacă la Bacău nu se organizează campionate orășenești de calificare, n-o fi cumva de vină — ne-am spus — și comisia orășenească de baschet care nu s-a îngrijit de aceasta? Nu. Ea nu era de vină, pentru simplul motiv că... nu exista.

Am ajuns, așadar, la principalele cauze ale palidei vieți baschetbalistice băcăoane. Ele sînt, cum se vede, în primul rînd de ordin organizatoric, vizînd în mare măsură și activitatea comisiei regionale (președinte — prof. Maria Ghenade), căreia nu trebuia să-i scape tocmai acțiunea fundamentală de constituire a unui organ local în centrul regiunii și ai cărei membri (profesorii Elena Zaharia, C. Ciuhureanu, D. Arădăvoaicei, Gh. Pascali, C. Săvinescu...), după cele constatate

Despre „Cupa Dinamo” și experiența prilejuită de ea

Concursul dotat cu „Cupa Dinamo”, desfășurat simbătă și duminică pe pîrțile de sub telefericele din Predeal și Poiana Brașov, ne-a prilejuit — pe lîngă obișnuitele constatări privind evoluția sportivilor — o serie de concluzii importante pentru schiul nostru.

În ceea ce privește desfășurarea probelor putem declara că ele au arătat o certă creștere valorică a elementelor tinere. La slalom special au lipsit dintre primii clasificați cei mai mulți dintre favoriți, precum și fruntașii primei manșe (fapt datorat mai mult stării pîrții). În schimb, la Predeal, pe o pîrtie excelentă, în prea lungă probă de slalom uriaș, în două manșe, clasamentul a constînt superioritatea favoritelor. Tabăraș, Gh. Bălan și alții s-au dovedit în continuare buni și experimentați tehnicieni. Mai consemnăm pozitiv evoluția juniorilor și a juniorelor brașoveni de la Școala sportivă, Dinamo și Steagul roșu. Deși încă nu destul de numeroase, tinerile speranțe ale schiului nostru alpin au progresat frumos.

Sînt însă și probleme legate nu numai de procesul de instruire propriu-zis, asupra cărora trebuie să se îndrepte mai mult atenția decît pînă acum, dar și de durată și de

orarul concursurilor (ținînd cont că slalomul uriaș se dispută în două manșe). La fel de importantă este și problema amenajării pîrțiilor. Ne referim la ambele probe din „Cupa Dinamo”, cu precădere la cea de la Predeal („uriașul”). Apoi, la amenajarea pîrțiilor pentru concurs (și nu numai pentru concurs...), în general în stațiunile care organizează competiții cu caracter republican sau chiar internațional și, în special, în Poiana Brașov.

La Predeal, simbătă, ultimul start într-o probă s-a dat aproximativ la ora 16,15! Încă puțin și era o probă în... noaptea. Adăugați viscolul și aveți în vedere că nu a fost vorba de defecțiuni de organizare (care, amintim, a fost excelentă). Veți putea trage imediat concluzia că se impune o restrîngere a programului sau o eşalonare a lui pe mai multe zile. Limitarea participării nu ni se pare o soluție judicioasă, iar eliminarea probelor de juniori sau contopirea traseelor (care ar contrazice principiile de organizare în raport cu posibilitățile concurențelor) nici atît. Experiența cu „Cupa Dinamo” se dovedește utilă și sperăm că cei în măsură vor ține cont de ea și o vor folosi judicios.

În ce privește „specialul” din

Marin Focșeneanu (Carpați Sinaia), unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai tinerei generații din schiul nostru alpin. Foto: P. Romoșan

Poiana Brașov, nu numai spectaculoase răsturnări de ierarhie de la o manșă la alta sînt importante. La urma urmei, cine a căzut a greșit, iar cine a greșit... plătește cu secunde prețioase în probele alpine. Dar e păcat să se organizeze concursuri în condiții care, deși sînt grele, nu au darul de a contribui la progresul concurențelor, la justa lor departajare sau la înfrumusețarea spectacolului de pe pantă... Apoi, dezvoltarea schiului, a turismului de iarnă și a stațiunilor înseși se împletesc strîns și depind în foarte mare măsură de buna amenajare a

GH. RUSSU-ȘIRIANU

A apărut

nr. 1/1967 al revistei
SPORT ȘI TEHNICĂ

Din sumarul bogat și variat menționăm:

- Iarna, pe munte.
- Rachetomodeliști pe rampele de lansare.
- Cu Gh. Negrescu, despre aviație și aviatori.
- Siluetele avioanelor superpersonice.
- Autovehiculele zăpezii.
- Renault 16. Impresii după 30.000 km.
- Campionatele mondiale de motociclism.
- Sateliții „Cosmos”.
- Programul „Gemini” s-a încheiat.
- Radioreceptor portabil.
- Pentru radioamatori începători: Pistol de lipit.
- Magazin.

Revista publică, de asemenea, numeroase reportaje, știri, noutăți, răspunsuri la întrebările cititorilor etc.

32 pagini bogat ilustrate.